

ſaa tror jeg nok, at det er Vin, der indføres bouteilleret. Det ærede Medlem anſeede imidlertid over, at denne Forhøiſe var høiere end ſømmelig — ja ſømmelig var ikke Udtrykket, men ſtørre end forſvarlig. — Jeg vil gjøre opmærksom paa, at den Forhøiſe, ſom af mig er foreſlaaet ud over, hvad det ærede Medlem har foreſlaaet, er for en Flaſke bouteilleret Vin 15 Dre. Jeg vil henſtille, om denne Forhøiſe er af den Betydning, at den er værd at nævne, naar man ſer ſen til, hvad ſelve den Vare, Forhøiſen rammer, er værd og betales med. Lovrigt er jo Vintolden af mig foreſlaaet til det ſamme Beløb, ſom det ærede Medlem har foreſlaaet; men ſelvſølgelig fandt det ærede Medlem dog en Anke og ſaa mod denne Poſition, og derved jeg forſtod det ærede Medlem ret, var det den, at det overhovedet ikke vel gif at forhøje Vintolden, naar man ikke ſamtidig traf mere betryggende Foranſtaltninger mod Vinforfalſkning, da enhver Forhøiſe af Vintolden ſelvſølgelig vil blive en ſtært Spore til yderligere Forfalſkning. Men det forekommer mig, at derved denne Anke i Virkeligheden rammer mig, maa den i ſamme Grad ramme Forſlagsſtillerne fra ifor og deres Forſlag, thi ſaa vidt mig bekiendt indeholdt deres Forſlag heller ikke nogen ny betryggende Foranſtaltning mod Vinforfalſkning. At Forbrugerne af denne Artikel, Vin, ſaa vel i Fouſtager ſom bouteilleret ſkulde aftage i nogen mærkelig Grad paa Grund af den foreſlaaede Forhøiſe, kan jeg paa ingen Maade gaa ind paa. For Fouſtagermen vil jo Forhøiſen udgjøre omtrent 7 Dre pr. Flaſke imod, hvad Tolden nu er, ikke ſammenlignet med Forſlaget fra ifor, men ſammenlignet med den nu beſtaende Tariff. Jeg indrømmer ſelvſølgelig, at Vinforfalſkningen er meget beklagelig, og jeg indrømmer, at jo høiere Tolden er, deſto ſtærkere Spore er der til Vinforfalſkning; men jeg tror nok at turde ſige, at ſelv om Vin blev indført toldfrit, vilde der være mere end nok Opfordring for Winhandlerne til at forfalſke Vin. Naar man ſammenligner, hvad Prifen paa fortoldet Vin er, med Prifen paa Brændevin; ſaa er Fordeſen ved at forfalſke Vinen ſtor nok uden Henſyn til Tolden, til at man kan befrygte, at Vinforfalſkningen vil blive drevet i et ſtort Omfang. Det er imidlertid lettere at klage over Vinforfalſkning end at paaviſe den, end ſige ſtandſe den. — Den anden Poſt, ſom det ærede Medlem fandt en Anke imod, — efter min Mening uden Grund — var Nr. 4, hvori jeg har foreſlaaet Tolden paa Spirituoſa paa Flaſker forhøiet. Det forekommer mig at være ganſke naturligt, at Tolden paa denne Art af Spirituoſa følger med Tolden paa bouteilleret Vin. Dette er i og for ſig ganſke naturligt, og det Argument, ſom det ærede Medlem fremkom med mod denne Beſtemmelse, nemlig, at den vilde være en yderlige Beſkyttelse for indenlandſk Brændevin, har efter min Anſkuelse meget

Tidet paa ſig; thi jeg tror, at den Art Spirituoſa, der indføres paa Flaſker, ikke eller i alt Fald kun i et meget lille Maal bliver produceret her i Landet. — Frugt-Toldbeſtemmelſerne havde naturligvis heller ikke det ærede Medlems Wiſſel; men naar det ærede Medlem i ſin Anke kom til at fremhæve, at Tolden paa Weſler og Varer var for høi mod den nugældende, ſaa var dette viſſnok en Fortaleſe. Jeg ſer i det Mindſte ikke rettere, end at 24 ſ svarer nøiagtig til 50 Dre, og naar Tolden for Liden er 24 ſ, og den nu foreſlaas til 50 Dre, ſaa ſer jeg ikke rettere, end at dette paſſer, med mindre det ærede Medlem har ſigtet til, at der for Liden er en anden Toldbeſtemmelse for diſſe Frugter, naar de indgaa i hele Skibsladninger. Saafremt det ærede Medlem ſigtede dertil — men han ſagde det ikke, han antydede det ikke engang — kan han til en vis Grad have Ret. Anten over, at der ſammes Charakterbeſtemmelſer for enkelte Frugter, tror jeg rigtignok ikke har noget at betyde. Det er jo i alt Fald en Feil, der let lader ſig rette ved Lovens Behandling; men jeg tror, ſom ſagt ikke, at den har Noget at betyde, thi ſom bekiendt maa Toldvæſenet ofte lige over for emballerede Varer hjælpe ſig uden lovbeſtemte Charakterbeſtemmelſer. — Det ærede Medlem mente dernæſt, at Kakaø heller ikke kunde taale at bære en Forhøiſe i Tolden af 4 Dre imod, hvad det ærede Medlem eller det ærede Thing, da han identificerer ſig med Thinget, anſer for paſſende; men det ærede Medlem maa have en ſaare fin Guldvægt til at veie diſſe Beſtemmelſer paa, naar han tør ſige, at en Told af 12 Dre er det høieſte, ſom er forſvarligt for Kakaø, og at en Told af 16 Dre er utilſtedelig. Jeg formener endog, at man, uden at gjøre nogen Fortræd, meget godt kunde være gaaet noget høiere. Jeg kjender ikke denne fine nøiagtige Vægt, hvorpaa man kan afveie, hvad der er det Rigtige og Tilſtedelige lige overfor denne Art af Varer. Der er andre Varer, hvor det ganſke viſt gjælder om at kenne det; men naar der f. Ex. er Tale om at afpaſſe Forholdet mellem Tolden paa et Raakſtof og Tolden paa en tilvirket Vare, ja, ſaa kan man komme til at maatte afveie det nøie. Dette gjælder f. Ex. blandt Andet om en af de Poſter, der ikke havde det ærede Medlems Wiſſel, nemlig Tolden paa raffineret Suffer, der kan en Forſkiel af en Dre gjøre ganſke overordentlig meget; men jeg forſtaar ikke, hvad 4 Dre ſkulde gjøre ved Indførelſen af en ren Forteringsgjenſtand ſom Kakaø. Det ærede Medlem mente, at Toldbeſtemmelſen om Kakaø var urigtig og ſaa af den Grund, at man derved vilde give den forarbejdede Kakaø ſtørre Beſkyttelse end tidligere. Ja, naar det ærede Medlem udregner Beſkyttelſen ved en ſimpel Subtraktion af Tolden paa den raa Kakaøbønne fra Tolden paa den færdige Chokolade, ſaa kommer det til at paſſe; men det det maa dog erindres, at man ikke paa langt nær